

FOLKETINGETS UNDERVISNINGSUDVALG

Markedsudvalget
(Alm. del - bil. 33)

CHRISTIANSBORG, DEN 24. november 1976.

Til

folketingets markedsudvalg.

25 NOV. 1976

I skrivelse af 15. november 1976 (markedsudvalget, alm. del - bilag 24, undervisningsudvalget, EF - bilag 5) har markedsudvalget anmodet undervisningsudvalget om en udtalelse over notat af 11. november 1976 udarbejdet i forbindelse med ministermøde/rådsmøde (undervisningsministre) den 29. november 1976, herunder de omhandlede forholds eventuelle indflydelse på folkeskoleloven.

Udvalget har behandlet resolutionsudkastet i ét møde. Udvalget ønsker i denne anledning at beklage, at den meget korte tidsfrist ikke har tilladt udvalget en dyberegående behandling af spørgsmålet.

Udvalget har herudover fundet anledning til at påpege, at Danmark ikke, således som det er anført i notatet (p. 5, 4-5 linje fra neden), har tvungen skolegang, men derimod undervisningspligt.

Herefter har et flertal (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets, socialistisk folkepartis og venstresocialisternes medlemmer af udvalget) intet at bemærke til det fremsendte notat.

Et mindretal (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) kan ikke afvise, at det om 50 eller 100 år vil blive fornuftigt at samvirke mellem EF-landene eller nogle af disse om et eller flere af de 22 punkter, som indeholdes i EF-handlingsprogrammet af 9. februar 1976.

Fremskridtspartiet tager imidlertid stærk afstand fra, at danske skatteydermidler på nuværende tidspunkt benyttes på dette arbejde, være sig på nationalt plan eller inden for EF-organerne. Det er åbenbart, at der i de faktiske forhold, den økonomiske velstand og de nationale traditioner er så betydelige forskelle på de undervisningsmæssige forhold i de ni medlemslande, at det for dem alle vil være stærkt belastende, om den videre udvikling, der såmænd i sig selv kan give problemer nok, yderligere skulle vanskeliggøres ved, at tid og kræfter blev bortødet på det foreliggende handlingsprogramprojekt, og den nationale udvikling derefter skulle vente på, at man blev færdig med EF-arbejdet på et område, hvorefter man ikke kan indrette dette eller senere forandre det uden at tage hensyn til, hvad der måtte kunne opnås enighed om mellem samtlige ni EF-medlemslande. Både af hensyn til de enkelte landes befolkninger og til det frugtbare i det inter-

ationale samkvem er det så langt at foretrække, at hvert enkelt af de ni udviklingsforløb får lov til at udfolde sig, som nu de enkelte nationale parlamenter ønsker det, og så vil der kunne hentes inspiration fra det ene land til det andet i stedet for, at man kvæler nytænkningen i grå embedsmandskonformitet.

Såvel ud fra uddannelsespolitiske som finansielle og antibureaukratiske synspunkter indstiller fremskridtspartiet derfor, at markedsudvalget pålægger undervisningsministeren ved EF-rådsmøde den 29. ds. at meddele, at Danmark trækker sig ud af det igangsatte arbejde på uddannelsesområdet og henstiller til EF umiddelbart at arkivere handlingsprogrammet af 9. februar 1976 og øvrige til denne sag hørende papirer.

Fremskridtspartiet anbefaler, at videre EF-samarbejde inden for undervisningsministerens embedsområde foregår på grundlag af fremskridtsgruppens vedtagelse af 27. november 1975, pkt. 9-11, der er sålydende:

9. Der må ikke ved optagelse på skoler, universiteter eller læreanstalter gøres forskel på landets egne borgere og statsborgere fra andre EF-lande.

10. Der tilstræbes ikke nogen harmonisering af medlemslandenes uddannelseskraft.

11. Hvor den nationale retsorden stiller eksamenskraft for at opnå visse stillinger eller rettigheder, skal eksamen bestået i et andet EF-land i videst muligt omfang ligestilles med landets egne uddannelser.

Et andet mindretal (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) er modstander af, at det fremsendte notat nyder fremme/re-albehandles. Det må betragtes som et udtryk for tendensen til på undervisningsområdet at fremme EF-integrationen, hvor indholdsløst det end i øvrigt må synes at være. Derudover må det ses som et typisk eksempel på bureaukratiseringstendenserne inden for EF.

Et tredje mindretal (venstresocialisternes medlem af udvalget) kan ikke give tilslutning til det samarbejde på uddannelsesområdet, som er skitseret i notatet. Mindretallet er modstandere af et snævert EF-samarbejde om uddannelsespolitikken generelt og er modstandere af EF-programmer, som stiler efter at tilpasse uddannelserne til erhvervslivets (dvs. kapitalejernes) behov.

P. u. v.

Bilgrav-Nielsen,
formand.